

STREET PHOTOGRAPHY
En uge i
New York City

EN E-BOG AF
DANIEL HOFFMANN

ISBN 978-87-996850-2-8

Street Photography

En uge i New York City

En e-bog af Daniel Hoffmann

Fotos og tekst - Daniel Hoffmann

Sponseret af Nikon Danmark
nikon.dk

Indholdsfortegnelse:

Kort om forfatteren.....	4
Forord af Bob Patterson.....	5
Hovedstaden for street photography.....	6
Udstyr og teknik.....	7
Remote Control og vaterpas.....	7
“Skyd fra hofen”-teknikken.....	7
Afledningstips.....	7
Hvad er street foto - min definition.....	8
Findes der regler for, hvad street foto er?.....	8
Sådan arbejder jeg med street fotografiet.....	9
Eksempler.....	11
Bag om billedet med eksempler.....	21
Efterskrift.....	65
Andre downloads fra streetphotography.dk	66
TAK.....	67

Daniel Hoffmann

Født 1959

Bor i Viborg, Denmark

Jeg har været amatør fotograf siden 1973. Siden da har jeg bevæget mig over mange forskellige motivområder. Jeg blev helt tilbage i slutningen af halvfjerdserne interesseret i dokumentar fotografi. Specielt Magnum Gruppen havde min opmærksomhed.

Først i 2011 begyndte jeg at tage street fotos mere seriøst, og i dag er det den motiv kategori, som interesserer mig allermest.

Vil du vide mere - kan du læse det i min første e-bog fra 2013 "Street Photography", som du også kan hente gratis på min hjemmeside.

Links:

www.streetphotography.dk

www.danishphoto.dk

www.500px.com/danishphoto

Har du kommentarer eller spørgsmål til denne bog, er du velkommen til at skrive til mig:

daniel@streetphotography.dk

Foto: Jesper Søndergaard - www.jesper.at

Forord af Bob Patterson
Redaktør og udgiver af
Street Photography Magazine

New York er både enestående amerikansk og enestående inden for USA's grænser. Dens geografi og menneskelige tæthed i byen har skubbet levestederne opad og har forårsaget en altid skiftende blanding af kulturer, der koges sammen som en smagfuld biksemad. Denne tæthed har skabt et miljø for street foto, som ikke findes andetsteds i verden.

At besøge et nyt sted kan være overvældende og intenst, hvilket kan gøre det svært at tage et par skridt tilbage og afkode, hvad der sker. En besøgende fotograf kan nemt forsvinde i havet af turister og gå glip af, hvordan livet leves rundt om hjørnet. Og det er her, enhver by viser sit sande ansigt. Men Daniel kommer også ud til kanten. Hans billeder viser, at han er ekstra årvågen og ikke overser noget. Hvordan kan det ellers lade sig gøre at producere så mange stærke billeder på sådan en kort periode? Han ser det amerikanske hverdagsliv med friske øjne – finder skønhed i det, fanger det med kameraet og deler det med os.

Som amerikaner, er jeg fascineret af de indtryk besøgende har af vort land. I Daniels bog er vi i stand til at se og føle hans indtryk set fra en fremmeds synspunkt. Ting, som vi amerikanere finder almindelige og nemt kunne overse, bliver set på en ny måde gennem Daniels objektiv. Som udgiver af Street Photography Magazine, kigger jeg på fotografier dagligt. I dette job tillader jeg min mavefornemmelse at finde billeder, som jeg føler har indhold, kigge nærmere på dem og finde ud af hvorfor. Daniels bog er fyldt med sådanne billeder. Hver af dem fik mig til at gå i dybden med billedet og historien i det.

Som street fotograf ønsker jeg at lære fra andre, for at forbedre mine egne billeder. Ikke udstyret, der blev brugt, ikke eksponeringsindstillingerne, men hvad han tænkte. Hvorfor valgte han dette motiv? Hvad gik igennem hans hoved, da han trykkede på udløseren? Hvordan og hvorfor valgte han de endelige billeder til bogen? Daniel giver os svaret på alt dette.

I første kapitel, "Sådan arbejder jeg med street fotografiet", viser Daniel os nogle af sine favoritbilleder, fortæller historien bag dem, sammen med et kontaktark, der viser hans endelige valg. Kontaktarkene alene viser, hvordan Daniel arbejder med et motiv, hvordan han forudser, hvad der vil ske og hvordan han venter på, at historien vil udvikle sig.

I det andet kapitel, "Bag om billedet" deler Daniel en samling af street fotos fra forskellige bydele i New York City. Disse fotos er mere komplekse. Som New York street fotografen Lauren Welles siger: "Fill the frame, tell a story". Det er netop, hvad han gør her.

Mange af billederne har forskellige lag og forskellige historier, der udspiller sig på samme tid, som man kan se på enhver gade i en travl by. Disse billeder kan med fordel betragtes flere gange, da man hver gang ser noget nyt. Det første billede i denne serie af drengene på Coney Island er et perfekt eksempel på dette. Min personlige favorit i dette kapitel, er det femte i serien: Et billede af to små piger med deres mor foran en togstation.

Ved at læse denne bog, lærte jeg meget om, hvordan jeg kan forbedre mine egne fotografier og min måde at arbejde på. Hver gang jeg genåbner bogen, ser jeg noget nyt. Det er jeg også sikker på, at du vil. Nyd den!

Bob Patterson
Street Photography Magazine
<http://streetphotographymagazine.com/>

Hovedstaden for Street Photography

New York City har gennem mange år været hjemsted for mange af verdens mest kendte street fotografer, som Joel Meyerowitz, Bruce Gilden, Martha Cooper, Bruce Davidson, Mary Ellen Mark, Elliott Erwitt, Ricky Powell, Jamel Shabazz og mange andre.

Ikke mindst filmen om dem fra 2013 "Everybody Street" har gjort sit til at ikonisere dem. De fleste af dem startede for mange år siden, længe før kameraerne blev digitale.

De fleste af dem har også udgivet bøger fyldt med deres bedste skud, der har været med til at inspirere en hel generation.

De fleste af dem var professionelle fotografer, som levede og åndede for det gode fotografi. Det var nok kendetegnende ved dem, at de altid gerne ville tage et godt billede af mennesker i New Yorks gader. Uanset om de som professionelle fik penge for det eller ej.

Som man kan se i filmen er flere af dem nået en høj alder, men det stopper dem ikke i deres interesse for street fotografiet. Nogle af dem skyder stadig på film, selvom digitale kameraer har eksisteret i årevis.

New York City hører til blandt de absolut mest kendte byer i verden. Kendt for dens historie, skyskrabere, kendte bygninger, steder fra spillefilm, nyheder osv. New York er også kendt som byen, der aldrig sover.

Jeg synes, der er grunde nok til, at jeg kan tillade mig at kalde New York for Hovedstaden for street photography.

Da jeg skrev e-bogen "Street Photography" i 2013 håbede jeg, at den kunne blive downloaded måske 20.000 gange.

Men i løbet af de første 2 1/2 år blev den downloaded over 150.000 gange. I starten med omkring 800 om måneden, men efter en omtale af bogen i Huffington Post skrevet af Michael Ernest Sweet, blev den downloaded ca. 20.000 gange bare på en måned. Efterfølgende blev artiklen fra Huffington Post gengivet på en masse fotografiske websites, og der er stadig et stabil download af den hver måned. "Street Photography" indeholder også en del fotos fra New York City. Den findes også i en kinesisk oversættelse.

Denne interesse har givet mig lyst til også at lave denne e-bog.

Alle fotos i denne bog er taget på en uges ferie i New York City i maj 2015.

Jeg har forsøgt at fange livet i byen i hverdagssituationer af almindelige mennesker - gerne med en humoristisk tilgang.

For at variere optagelserne, sørgede jeg for at komme i gennemsnitlig 3 forskellige dele af byen hver dag. Jeg var mange forskellige steder på Manhattan - fra Wall Street til Haarlem og i Brooklyn, Queens, Coney Island.

Udstyr og teknik:

Jeg synes tit, at fotointeresserede snakker for meget om udstyr og for lidt om billeder. Da jeg skrev min sidste bog, blev der ikke nævnt noget om udstyret. Dog jeg har efterfølgende fået en del spørgsmål om det - for selvfølgelig er det da vigtigt at have noget godt, hurtigt og velfungerende udstyr. Det kan da også være relevant at snakke udstyr, hvis man skal ud at købe nyt. Når man først har det, er der vel ikke nogen grund til at snakke mere om det, men i stedet gå ud i verden og tage nogle billeder.

Alle billeder i denne bog er taget med en Nikon D7200 og Nikon 20 mm 1,8G prime lens. (30 mm fullframe), som jeg synes er et godt setup for street photography.

For en street fotograf er begrebet “one camera, one lens” et godt motto. I hvert tilfælde, hvis man som jeg hovedsageligt skyder candid fra hoften. “One lens” kan lige så godt være en zoom, som er fikseret på en bestemt brændvidde.

Fordelen ved en konstant brændvidde er, at man med lidt øvelse hurtigt finder ud af, hvor man skal stå for at få så og så meget med. Man bliver mere ét med sit udstyr. Skal man f.eks. tage et landskabsbillede, har man som regel masser af tid og kan med fordel stille tid, blænde og ISO manuelt.

Men i street foto kan det være en god idé at anvende P (Programautomatik) sammen med auto-ISO og med en begrænsning af mindste lukkertid. Tingene går sommetider stærkt. Måske har man fokus på en situation i skyggen, men øjeblikket efter dukker der noget mere interessant op på den anden side af gaden i solen. Kører man på manuel og skal ændre indstillinger er situationen måske forpasset.

Remote control og vaterpas

Hvis man skal skyde fra hoften, kan det være en fordel, at have en wireless remote control med. Den kan bruges til at gøre sig mere usynlig. Jeg kan nemt skyde med den fra lommen eller fra min hule hånd. Ingen synes at lægge mærke til, at jeg tager et billede, når mine fingre er langt væk fra udløserknappen.

Jeg plejer at kombinere det med et lille vaterpas i hotshoen.

Så kan jeg se, om kameraet er vandret på begge akser. Jeg kan nemt rette på kameraet med den ene hånd - uden, at det bliver påfaldende.

“Skyd fra hoften”-teknikken

“Skyd fra hoften”-teknikken går ud på at fotografere uden at se i søgeren. Man kan gøre det på flere måder - f.eks. med kameraet hængende på maven, gå med kameraet i en strakt arm langs siden (denne teknik er særlig god til lodret format).

Jeg bruger næsten udelukkende at have kameraet hængende på maven og dermed have en god mulighed for at bruge vaterpasset. At jeg hele tiden bruger den samme teknik giver større træfsikkerhed. Det giver et forholdsvis lavt kamerastandpunkt, cirka det samme som et to-øjet spejrefleks giver. En af de mest kendte street fotografer, Vivian Maier, var kendt for at bruge et sådant kamera.

Aflædnings tips

Da jeg stort set kun bruger vidvinkel til mine street fotos, er jeg meget tæt på de mennesker, som jeg fotograferer. Det er derfor nogle gange nødvendig at lave en bevægelse, som får deres blik væk fra kameraet.

Det kan være at klø sig i nakken. Hvis man bruger briller - rette på dem. Rette på håret. Kigge på uret. Tage mobiltelefonen frem og simulere, at du checker en sms.

Imens kan jeg trykke på den trådløse remote control og tage mit billede.

Jeg undgår at have øjenkontakt med dem, jeg fotograferer.

Jeg har taget tusinder og atter tusinder af billeder med denne teknik siden 2011, og jeg har endnu ikke haft nogle henvendelser eller konfrontationer fra dem, jeg tog billeder af endnu.

Det var faktisk først, da jeg lærte denne teknik fra en anden street fotograf på 500px.com i 2011, at jeg rigtig kom i gang med street foto.

Hvad er et “street foto”? Min definition:

- Street fotos er taget på offentligt tilgængelige steder. Dvs. gader, strande, museer, butikscentre, parker osv.
- Det skal indeholde mennesker eller menneskelige elementer. F.eks. en hund, som bider i en persons bukseben, uden at man kan se andet end personens ben.
- Mennesker eller menneskelige elementer SKAL have en betydning for historien i billedet. Billedet kan f.eks. godt være en lang tunnel. For enden af den er der 2 mennesker på vej ud i lyset. Selvom de kun fylder meget lidt på billedfladen, betyder de meget for historien, og er de eneste mennesker på billedet.
- Personerne på et street foto må IKKE være fotografens familie, venner eller bekendte, men skal være fremmede for at bevare ægtheden i billedet.
- Street fotos er traditionelt fortrinvis taget med vidvinkel, men kan også godt være taget med tele.
- Et street foto må IKKE være manipuleret. Dvs. man må ikke indkopiere andre personer eller elementer, fjerne personer eller væsentlige elementer, men man må gerne justere lys, kontrast, beskære, konvertere til S/H osv.
- HDR og overdreven billederedigering anser jeg ikke som en del af et street foto.
- Det er OK at tage street portrætter - også selvom det kun er hovedet, som er afbilledet, men det skal stadig være af fremmede. Her skal der også lidt af omgivelserne med - hvilket adskiller fotoet fra et studiefoto.
- Et street foto kan være candid, eller man har først spurgt personen/ personerne.
- Et street foto må ikke være i scenesat - derimod må personerne gerne sætte sig selv i scene, f.eks. på grund af kameraets tilstedeværelse.

Findes der regler for, hvad et “street foto” er?

Der findes mange forskellige definitioner af, hvad street fotografi er. Det afhænger af hvem, man spørger. Lad os først slå fast, at der ikke findes et “street photography police” derude. Så det gælder først og fremmest om at have det sjovt med at fotografere det, man har lyst til uden at tage hensyn til, hvad det kaldes og hvad andre synes.

Når det så er sagt, synes jeg personligt, at genren af og til bliver lidt udvandet. Jeg har set f.eks. bygninger beliggende på en gade eller en blomsterkumme, som står på en gade kaldes street fotografi, hvilket jeg personligt ikke mener det er.

A dog and a coffee to go

Ovenstående billede, som jeg tog i Chinatown, synes jeg er et udmærket eksempel på, at man ikke nødvendigvis behøver at have en ansigt på billedet for, at det er et street foto. Billedet fortæller alligevel en hel del om kvinden på billedet.

Sådan arbejder jeg med street fotografiet

Eksempler, der viser alle RAW filer taget i forbindelse med et udvalgt billede.

Sådan arbejder jeg med street fotografiet

På de følgende sider vil jeg vise nogle eksempler på, hvordan det enkelte billede er blevet til.

Det gør jeg ved at vise alle de billeder, jeg tog i forbindelse med et udvalgt billede. Normalt vil de andre billeder aldrig blive vist for nogen som helst, men bare blive liggende på min harddisk. Jeg er nok ikke så god til at rydde op på min harddisk og harddiskplads er jo billig i dag.

Eksemplerne viser, at forudseenhed er vigtig i street fotografi - derfor gør jeg normalt det, at jeg "scanner" gaden eller området ved hele tiden at se, hvad der er længere fremme. Hvis jeg har fundet en interessant karakter, kunne det jo være, at jeg kunne finde en relevant baggrund eller en anden person, der måske lignede karakteren eller stod i kontrast til ham/hende.

Det kan derfor også nogen gange være nødvendigt at følge efter eller gå foran en fundet karakter (se eksempel 1). For at få det "afgørende øjeblik" er det vigtigt at tage flere billeder af den samme situation.

Det kan godt betyde, at man når op på 10 fotos for at få et billede. Men man kan jo altid smide væk. Her skal man huske:

Den nemmeste måde at opnå et ry som en dygtig fotograf - er aldrig at vise sine dårlige billeder !

Når man arbejder med en bestemt genre, som jo her er street fotografiet, går man nemt hen og kommer til at køre i en bestemt stil.

Det synes jeg også er sket for mig. Ikke bevidst, men måske fordi man har haft held med stilen før og synes, at det er den stil, man er bedst til.

I mit tilfælde er det situationsbilleder.

Jeg betragter rigtig mange andre fotografers street fotos - både i nogle street fotografi-grupper og på fotosharing sitet 500PX, som er mit foretrukne. Her ser man af og til meget kontrastrige sort/hvide modlysbilleder med lange skygger eller en på billedet lille person, som indgår i et større sceneri - f.eks. i forbindelse med flot arkitektur. De er en fornøjelse at betragte.

Jeg har flere gange forsøgt at tage nogle street fotos af disse typer, men jeg synes ikke rigtigt, det er lykkedes mig at få noget brugbart. Jeg gjorde mig endda ekstra umage i New York med at udnytte nogle af de solrige sene eftermiddags timer til at få taget nogle seværdige billeder med lange skygger - uden, at der kom noget brugbart ud af det.

Man skal ikke forvente, at man tager "mesterbilledet" hver gang.

Nogle gange må man være glad, bare der kommer et brugbart billede med hjem. For mig er et brugbart billede - et billede, som besidder en kvalitet, der gør det egnet til offentliggørelse på en af de foto-sociale medier, som jeg deltager i.

Tålmodighed, vilje og et par gode sko er en fordel i jagten på det gode street foto.

Jeg deltager i 500px og i nogle Google+ grupper. Der er som regel et godt fælleskab i sådanne grupper - også selvom man ikke kender hinanden personligt, så føler jeg alligevel, at jeg kender en hel del gennem de kommentarer, som jeg giver til andres billeder, og de kommentarer jeg selv får.

Jeg kan da også kun opfordre til at deltage i sådanne sider. Men husk at deltage aktivt - det vil sige, give likes til de billeder du kan lide og giv gerne en kommentar med, så fotografen får noget feedback på sit billede.

Ovenfor ses et eksempel fra en af mine uploads på 500px. Man kan "like" billedet, lave det til "favorit", se hvor mange, der har set billedet, samt kommentarer. Der er også en rating baseret på, hvor mange likes og favoritter, man har fået. Man skal ikke lægge for meget i disse tal, men alligevel værdsætte at andre synes om et billede, man har taget og derfor vil give et "like".

Eksempel 1. “Om 25 år går han den anden vej”.

Jeg så den ældre herre med rollatoren, nær Flat Iron Bygningen. Min tanke var at finde et eller andet til baggrund, som kunne have relation til ham, være i kontrast til ham - et eller andet som kunne give nogle flere elementer i billedet. Jeg tog nogle billeder med nogle rengøringsarbejdere i baggrunden, uden at det gav det billede, som jeg var på jagt efter. Den ældre herre fortsatte langsomt over mod 23th street, og jeg skyndte mig i forvejen. Længere fremme på gaden kom en håndværker med en gulvafhøvlingsmaskine på hjul. Jeg prøvede at beregne, hvor de ville passere hinanden. Det lykkedes mig, ved hjælp 4 skud, at få lige det billede, som jeg ønskede mig. Nemlig, hvor de passede hinanden med hver deres køretøj med hjul på. For mig symboliserer dette billede - to mennesker, to generationer, som er hver deres sted i livet. Håndværkeren må påregne at skulle køre den anden vej om 30 år, måske med hans nye køretøj, rollatoren!

Eksempel 2: “Hunden, kvinden og sikkerhedsvagten”.

Jeg var i en af gaderne, som førte ned til Wall Street og The Stock Exchange. Jeg så kvinden i den gule kjole og hendes hund på vej ned mod et gade hjørne, hvor der stod en sikkerhedsvagt og passede på en bygning. Hun gik meget langsomt, da hun næsten hele tiden checkede et eller andet på hendes telefon. Samtidig lod hun også hendes hund snuse til det, den ville. Så jeg havde god tid til at gå i forvejen og stille mig klar på hjørnet, hvor vagten stod. Da kvinden passerede vagten, stoppede hunden for også at snuse til vagten. Det var lige her, jeg fik det billede, som jeg skulle bruge. Som jeg så det, virkede han ikke helt tryk ved situationen. Han havde et lidt forskrækket blik i ansigtet, selvom han ikke rørte sig ud af sin position. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad han tænkte, men i en by som New York, der har været udsat for det, byen blev udsat for 11. september 2001 og så tæt på finanscentrum, vil enhver vagt nok være oppe på dupperne, når nogen kommer tæt på dem. I refleksionerne i vinduet bagved, kan man se nogle af bygningerne omkring Finans Centrum. Da jeg også her har skudt fra hoften, kan man se, at udsnittet passer fint, indtil de sidste 4 billeder, hvor jeg kommer til at kappe noget af fødderne på pigen. Men det er den risiko, man løber, når man skyder candid. Til gengæld kan man næsten være sikker på, at folk ikke opdager, man tager billeder.

Eksempel 3: “Køl ned eller jeg arresterer jer!”

Dette billede af de to piger, som ser ud til at have en alvorlig og ophidset diskussion med politibetjenten på Times Square, kan godt få mig til at tænke: Taler fotografiet sandt? Er betjentens hævede finger sidste advarsel inden arrestation? Når politibetjentene på Times Square ikke laver politiopgaver, er de samtidig meget venlige turistguider samtidig. Det var netop situationen på billedet. Hvis man betragter de 19 andre i stor format, er man ikke i tvivl om, at de havde en ganske almindelig samtale. Hvad de snakkede om, hverken ved jeg eller kunne høre, men på rigtig mange af billederne griner både pigerne og betjenten. Så fotografiet taler kun sandt på den måde, at de har haft det udtryk og deres fagter, lige da jeg tog billedet, men det er også den eneste sandhed. Nogle mennesker kan have et sjovt eller dramatisk udtryk i en brøkdel af et sekund. Det har jeg af og til udnyttet som street fotograf.

Dette udsnit fra et andet billede, fortæller en anden og mere rigtig historie:

Eksempel 4: Hår eller skaldet

5th Avenue på Manhattan er et rigtigt godt sted at fotografere. Specielt den ende mod nord, som går mod Central Park. Her er fyldt med dyre mærkevare butikker som Gucci, Chanel og Louis Vuitton. Her er velhavende New Yorkere i dyre biler på indkøb og turister, som nøjes med at kigge på de mange dyre varer. Men også tiggere og hjemløse håber på bidrag til livet af forbipasserende.

Her udså jeg mig en butiksvindue, hvor der var udstillet et par modeklædte mannequiner. De var begge skallede og havde ikke ansigtsformer. Jeg stillede mig klar. Jeg håbede, at der kom en skaldet mand eller nok bedre to, for at skabe en forbindelse til de to skallede mannequiner. De to skallede mænd kom ikke, men istedet en meget hårfager kvinde med pagehår, som nok lige havde været på indkøb i en Gucci-butik. Hun stod i hårmæssig kontrast til mannequinerne, og der var der lighed på den måde, at man ikke kunne se hendes ansigtsformer på grund af håret. Jeg tog i alt 4 skud, hvor jeg synes bedst om det første, fordi hun ikke går ind foran mannequinerne.

DAN_1866.NEF

DAN_1867.NEF

DAN_1868.NEF

DAN_1869.NEF

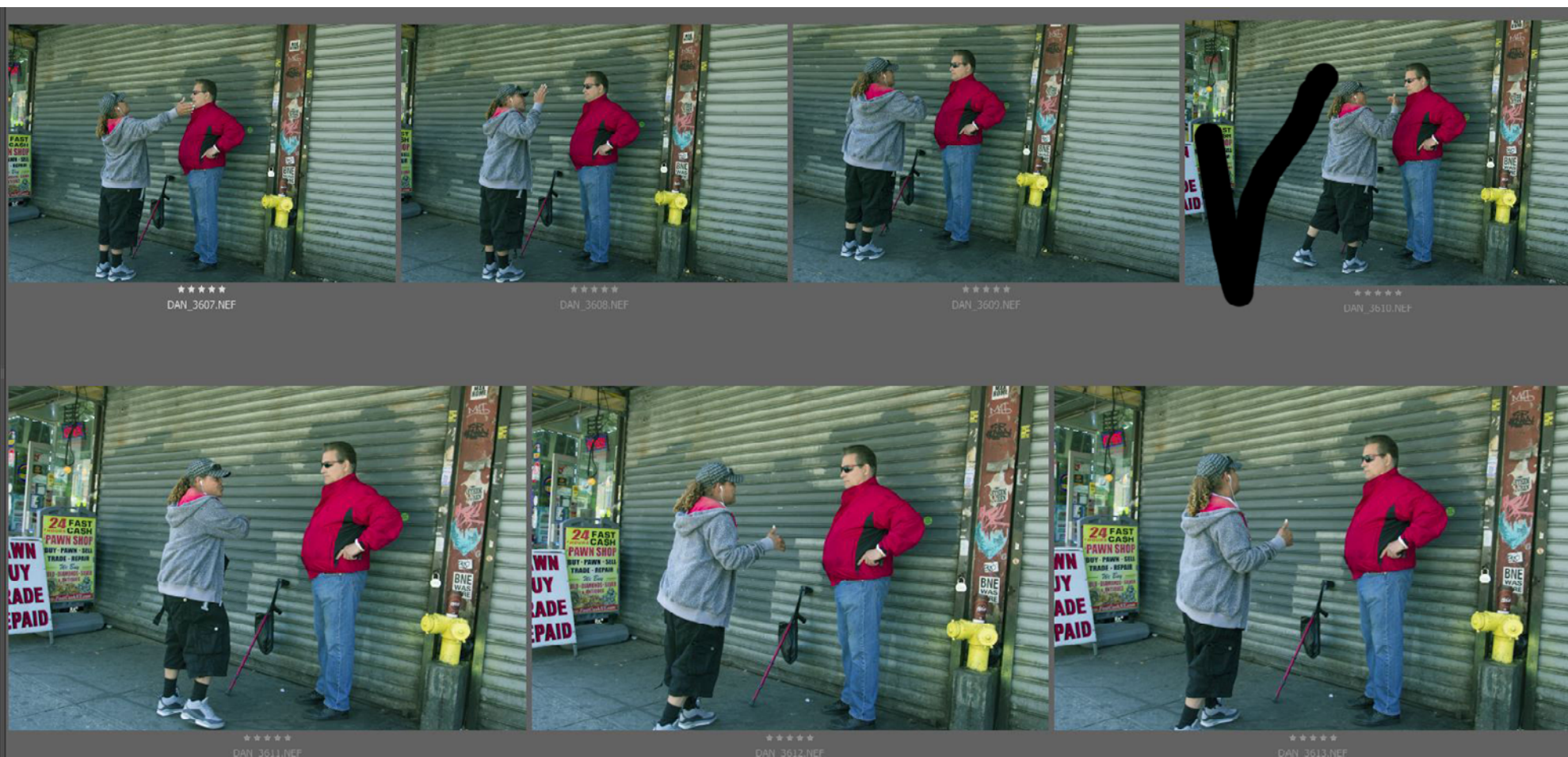

Eksempel 5. Kvinde mod mand.

Et godt sted at fotografere er 125th. street i farverige Harlem. Gaden er en af de mest befærdede i Harlem og strækker sig over flere kilometer.

Her stødt jeg på det høilydt diskuterende par. Jeg fik de 7 billeder, som ses nedenfor. Valget af hvilket billede, jeg skulle udvælge, stod mellem billede 1, 2 eller 4. På alle 3 var der gode fagter fra kvinden, som slår ud med armene, ligesom for at understrege de argumenter hun havde. Manden stod nogenlunde ens på alle billeder og tog roligt imod. Selv om kvindens hånd er slået godt ud på 1 og 2, valgte jeg alligevel det fjerde billede, da kvinden til forskel fra de andre, træder tættere på manden, nærmest læner sig ind mod ham, hvilket også kan ses på hendes venstre hæl, som hun letter lidt, mens hun stadig argumenterer.

Bag om billedet

Billedeksempler med beskrivelse af, hvordan billedet blev taget, og hvorfor jeg udvalgte netop det.

Er man street fotograf og i New York, kan man ikke komme uden om Coney Island. Mange af de kendte New York-fotografer har lavet hele bøger kun om Coney Island. Jeg havde da også selv store forventninger til motiv-mulighederne der. Og jeg blev da heller ikke skuffet, da jeg tilbragte en 2-3 timer der en søndag eftermiddag. De to drenge på billedet rendte rundt og slås sådan for sjov som jo drenge gør. Jeg var optaget af at få et action-foto af deres lille fight, hvilket også lykkedes. Det var dog først, da jeg kom hjem og så billedet på computeren, at jeg så manden i den hvide skjorte, som checkede om deodoranten stadig virkede.

I New Yorks Chinatown kan man bruge mange timer med kameraet. Her arbejder mange i restaurationsbranchen. Her arbejdes fra morgen til sen aften. Disse fire ansatte på en restaurant havde jeg held med at tage et billede af på bagtrappen under en rygepause. Jeg kunne godt lide kompositionen og symmetrien i billedet.

Central Park er også et af de steder, man ikke kan komme uden om. Denne søndag, hvor jeg var her, var der “Japan day” Den centrale del af parken var fyldt med aktiviteter og underholdning. Der var også flere sæbeboblepustere, som hende på billedet. Det, som fangede min interesse var, hvordan børnenes hænder strakte op mod sæbeboblen, hvilket jeg synes tilfører billedet noget action og dynamik. Netop dette billede udvalgte jeg blandt flere, fordi sæbeboblen er hel, børnenes hænder er strakte. Jeg kan også godt lide den generte dreng, som moderen prøver at skubbe med i legen samt drengen til højre, som står på spring.

På torvet i Harlem stødte jeg på disse rengøringsarbejdere. De brugte kost og vandslange for at rengøre flisearealet. Jeg havde egentlig først fokus på manden til venstre, da han i starten stod og lænede sig op ad kosten på en komisk måde. Men så drejede manden med slangen sig, så det fra en bestemt vinkel så ud som om han stod og tissede. Efter nogle skud fik jeg det billede, jeg ønskede mig. Når man tager et billede som dette, synes jeg det er vigtigt, at man tydelig kan se den vandførende slange, så det er klart for alle, hvad der i virkeligheden foregår.

Tæt på Coney Island Train Station stod disse to charmerende og ens klædte piger sammen med deres mor. Det jeg særligt kan lide ved billedet er deres "cool" ens solbriller, som jeg synes tilfører billedet noget ekstra. Samtidig fortæller refleksionen i vinduet noget om omgivelserne og stedet. Vinklen jeg står i gør, at jeg ikke selv kommer med på billedet i refleksionen.

Columbus Park er placeret lige op af Chinatown. Her sad en ældre herre i sin alders efterår på en bæk med et meget sørgmodig blik i ansigtet. På samme bæk sad nogle musikere og spillede, hvad jeg tror var noget kinesisk musik. Jeg tog en 4-5 billeder af ham. På alle billeder havde han det samme sørgmodige blik, hvilket også var det, jeg ville fange.

Det var vigtigt for mig at komme uden for Manhattan for at få billeder fra forskellige dele af New York City - derfor var jeg også i Queens. Her er den lange forretningsgade Roosevelt Avenue et godt sted at tage billeder. Det var da også i en af sidegaderne til den, at jeg tog dette billede. Manden med skægget var formentlig indehaver af forretningen. En fragtmand kom med et læs grønsager. Da han skulle til at læsse det af, var det hele ved at vælte for ham, men han nåede lige at redde det, inden det trimlede ud på fortovet. Jeg fik flere billeder af det, men valgte dette ud, da kasserne stod mest skrå og fragtmanden forsøgte at redde situationen.

Denne meget nysgerrige dreng, som sad sammen med sin mor uden for Madison Square Park, havde travlt med at se, hvad det unge par foretog sig. Moderen havde travlt med sin mobiltelefon, hvilket parret også havde. Jeg synes billedet fortæller os, at vi skal være tilstede i nuet for vores børn, i stedet for at leve livet på eksempelvis Facebook.

Når jeg tager street fotos, som dette her fra en sidegade i Chinatown, kan jeg godt lide når menneskerne på mine billeder bruger fagter. Det giver mere liv i billederne og gør dem mere interessante. Parret på billedet var i samtale. Jeg ved ikke, hvad pigen sagde til den unge mand, men han slog i hvert tilfælde ud med armene, som om han sagde “det er ikke min skyld”, “det var ikke mig” eller lignende.

Coney Island består groft sagt af forlystelsesparkerne, stranden og den lange strandpromenade med diverse spisesteder. Her er alle typer af mennesker, og det var nok det sted, som jeg vil vurdere er bedst, hvis man kun måtte udvælge et sted at tage sine New York City street fotos. Her finder jeg som street fotograf strandpromenaden mest interessant. På billedet ovenfor havde en af de to mænd deres mor med på "Mothers Day". Da den ene af mændene skulle have en hånd til at komme op, gjorde den anden sig lidt kostbar og lavede en masse sjov ud af det.

På 5. Avenue tæt på Central Park spottede jeg længere ned af gaden en nonne, som kom kørende med en ældre kvinde i kørestol. Jeg var allerede her klar over, at det kunne være et interessant motiv. Jeg fandt et forretningsvindue som baggrund og fik en 3-4 skud af dem, da de passerede. Da jeg så det valgte billede hjemme på min computer, kunne jeg se, at den ældre kvinde i kørestolen, havde et lettere fornærmet udtryk i ansigtet. Det fik mig til at tænke på, at hun måske hellere ville have, at det var en af hendes børn eller børnebørn, der kom og kørte en tur med hende i stedet.

I Harlem, hvor dette billede er fra, synes man bare at være mere højlydt og fysisk, når man diskuterer. Det var dette unge par også. Jeg havde spottet manden med rollatoren længere nede af gaden. Jeg håbede, at de to unge blev ved med at slå ud med arme og fagter til manden passerende. Det lykkedes, og jeg udvalgte det billede, hvor manden kigger lidt forskrækket over på dem.

Selvom Times Square er overfyldt med turister, kan man altid få nogle gode billeder her. Disse piger var også med på selfie-bølgen. Med mobilen på en selfie-stang gik de fuldstændig amok for at få den perfekte og sjove selfie. Pigen med selfie-stangen råbte endda til mobilen. Måske var det en selfie-video?

Dette billede er fra skydeteltet på Coney Island. Knægten på billedet har tilsyneladende ikke fået skudt nok og vil gerne have flere penge af sin far. Da jeg tog billedet havde jeg nok mere fokus på de lange skygger som personerne laver. Det gav mig nemlig associationer til de menneskeplader, som man bruger til militær skydetræning, hvilket jo passer fint i et skydetelt.

De fleste af os har stødt på disse tegnere, som på kort tid kan tegne vellignende tegninger af folk. Det var også, hvad den stirrende tegner var i gang med her i Central Park.

Jeg gik på 5. Avenue. Her fik jeg øje på politibetjenten, som stod bag et hjørne og var travlt optaget af sin telefon. Jeg ville have et billede af betjenten sammen med nogle andre mennesker. Kort tid efter kom denne familie om hjørnet. Jeg synes det var en god kontrast, og de kiggede til betjentens side, som stadig var dybt optaget af hans telefon - Facebook eller opdateringer om nærmeste forbrydelse?

På en stærk befærdeet gade i Chinatown holdte denne bil stille. Lige da jeg skulle til at passere forbi på fortovet, stak denne pige pludselig hovedet ud af bilen. Jeg tog et par hurtige billeder og fortsatte med at gå videre. Jeg synes godt om hendes nysgerrige blik indrammet i bilens linjer, og så gør det heller ikke noget hun har en trøje på med påskriften "Mom's tiny monster".

Også dette billede fra Chinatown er skudt fra hoften. Man kunne godt få det indtryk, at manden til højre kigger ind i kameraet. Jeg tror godt, han har set, at der står en turist med kamera på maven. Men jeg tror ikke, han er bevidst om, at han bliver fotograferet, selvom jeg står yderst på fortovet lige foran ham. Man skal jo heller ikke glemme, at jeg jo heller ikke var den eneste på gaden den dag, og det er da heller ikke sjældent, at en person pludselig vader ind i billedfeltet. Larmen i en storby gør også, at man ikke behøver bekymre sig om lukkerstøj.

Jeg fik en lille snak med denne venlige mand, som stod og solgte fra sin lille bod ved Canal Street. Han var pakistansk indvandrer og kom til USA for en del år siden. Jeg spurgte til sidst, om jeg måtte tage et portræt af ham. Det måtte jeg meget gerne, og han stillede sig straks op og lagde den ene arm på en kvindelige mannequin underkrop, og jeg fik mit billede.

Dette billede fra Flat Iron Distriktet er et resultat af at vente til den rette person kommer forbi. Kokken sad og holdt pause. Da den smilende kvinde med teksten "I love Serra Girls" på trøjen kom forbi, og kokken kiggede op på hende - var det bare at trykke på knappen. Jeg har senere fundet frem til at Serra Girls er et kendt kvindeligt basketball hold fra San Diego.

Jeg ved ikke, hvad dette brædtspil hedder, som her bliver spillet i Columbus Park, ved Chinatown. Men jeg så også mange, som spillede spillet, da jeg var i Kina. Efter stemningen omkring bordet at dømme, blev der spillet, som om det var finalen i et mesterskab. Der blev ikke sagt et ord omkring bordet og alle stirrede på spillet for at afvente det næste træk. Manden til højre var helt væk med lukkede øjne, nærmest for at udtænke en vinderplan. Selvom jeg tog billedet på normal vis med kameraet for øjet - kiggede ingen på mig og mit kamera.

Jeg så den ældre herre komme skubbende med sin indkøbsvogn længere nede af en sidegade i Flat Iron Distriktet. Da jeg samtidig stod ved noget grafitti med teksten "No parking", var det bare om at vente til, han kom op til mig, så jeg kunne få mit billede. Men når man er street fotograf, kan man ikke selv styre begivenhedernes gang. Lige da han skulle til at passere teksten på væggen, kom der en yngre mand ind fra venstre og forstyrrede mit planlagte skud. Bagefter synes jeg egentlig, den yngre mand med headsettet passer godt i billedet.

“Mothers Day” blev også fejret på Coney Island. Tilsyneladende havde én fra det unge par også taget sin mor med. Den måde, det unge par står tæt sammen og moderen på afstand, kom jeg til at tænke på - også kan ses som noget symbolsk. De unge flytter hjemmefra og danner par, hvilket betyder, at forældrene ikke er så vigtige, som de var engang.

Der regnede kun lidt i den uge jeg var i New York City. Da jeg så en af de få regnpytter i vejkanten, lige i et kryds tæt på Flat Iron Building, kom jeg straks til at tænke på det gamle Henri Cartier-Bresson billede "Jump". Der måtte da komme en person, som trådte en kæmpe skridt over vandpytten. Men de fleste gik uden om den lille vandpyt. Til gengæld kom en mand med en kæmpe kuffert med et spil. Dermed endte jeg alligevel med at blive tilfreds med billedet, som jeg også synes indeholder mere end én historie.

Dette billede fra Chinatown overså jeg egentligt i de første sorteringer af mine billedfiler, men da jeg opdagede teksten på bygningen på den modsatte side af vejen, kunne jeg godt se komikken i det. Jeg synes godt jeg kunne få en kobling mellem fødselshjælpklinikken og manden med babyen samt manden til venstre, som kunne symbolisere en gravid. Måske en overfortolkning, men det er jo også tilladt...

På et stærkt befærdet hjørne på 7. Avenue stod jeg og ventede. Pludselig dukkede denne - tror jeg nok, katolske præst op. Jeg var ikke helt klar, men nåede alligevel at tage en 4-5 billeder, hvoraf de sidste var for tæt på, da han passerede lige forbi mig. Jeg valgte billedet med den bedste komposition.

Jeg kan huske, da jeg tog de fleste af mine bedste New York-billeder. Jeg tror, at det skyldes, at jeg jævnlig så billederne igennem, hver aften på hotellet, for at sortere de helt håbløse skud fra. Også under sorteringsarbejdet så jeg dem mange gange, samt det, at jeg stadig har RAW-filerne omkring den brugbare optagelse, hjælper hukommelsen på vej. Men lige dette billede, kan jeg ikke huske noget om. Jeg ved, det er taget på Roosevelt Avenue i Queens. Til gengæld kan jeg da fortælle, hvorfor jeg har udvalgt det til denne bog. Jeg kan nemlig godt lide, når der er flere lag eller flere uafhængige historier i et billede.

Chinatown har en meget stor del af mindre enkeltmands- eller små familievirksomheder, som denne her nok også er. Selvom det ligner et opstillet portræt i miljø, og manden kigger i kameraet - er det i lighed med de fleste af mine billeder i denne bog candid. Jeg er godt tilfreds med, at jeg fik ham placeret så langt nede i billedfladen, da det er med til at understrege, at det er kælderens, han arbejder i.

Jeg har tit betragtet andre street fotografers vinduesbilleder. Jeg har set mange rigtig gode og inspirerende af slagsen. Jeg tror, jeg er facineret af de mange lag, som der kan være i et vinduesfoto på grund af refleksionerne. Selvom man fotograferer væk fra gaden - er gaden alligevel med i refleksionen. Jeg har taget en del af dem, men jeg synes aldrig de er blevet så gode, som dem jeg er blevet inspireret af. I dette vindue i yderkanten af Chinatown, synes jeg dog, at jeg har haft heldet med mig.

Jeg så denne mand stå langs husmuren på Park Avenue med en buket blomster i den ene hånd og en skraldesæk i den anden. Det var ikke noget, jeg havde set før. Jeg tog først nogle skud, mens han stod med ryggen mod husmuren med sin telefon og lignede en, som der skrev en sms. Da han var færdig med det - gik han mod den side, hvor jeg stod. Han så meget glad ud og lignede en som skulle besøge sin kæreste. Jeg håber han kom af med skraldet inden!

Jeg kunne godt lide murværket på denne forretning i Harlem. Den var flot malet og dekoreret. På en brandstander sad en mand. Bagved var en plakat af en sporty løbende kvinde. Jeg ventede på, at der ville træde en anden gående person ind i billedet. Det gjorde denne kvinde, og jeg havde en cirkel - siddende - gående - løbende.

Dette par kom storgrinende ned af gaden, nær Ground Zero. Det var det tydelig, at der virkelig var noget at more sig over. Jeg fik to billeder, lige da de passerede forbi mig, hvor kun den denne var brugbar på grund af billedudsnit og ansigtsudtryk.

Dette billede er af en af Chinatowns frisører. Det er skudt candid, selvom det kunne ligne et street portræt i miljø. Takket være mit vaterpas og trådløse remote control opdagede han ikke, at han blev fotograferet.

Jeg kan godt lide street fotos med udtryk og fagter. Det var lige det, jeg var heldig at fange på dette billede fra Central Park. De to unge mænd til højre var rundt for at interviewe folk i parken. Jeg går ud fra, at det var på grund af arrangementet den dag - "Japan Day". I lighed med de andre billeder kan man kun sjældent høre, hvad der bliver snakket om, selvom jeg er meget tæt på. Men billedet skulle også gerne fortælle en historie i sig selv.

Little Italy er placeret lige ved Chinatown. Den er ikke, hvad den var for år tilbage og er lige så langsom ved at blive opslugt af Chinatown. Manden på billedet var en af de typer, som bruger mange fagter. Her er jeg så tæt på, at man kan begynde at se vidvinklen fortegne perspektivet - det var lige ved, at han kunne nå kameraet med fingeren, hvis det havde været i øjenhøjde. Det er netop på grund af fingeren og dens placering, at jeg har udvalgt netop dette billede til bogen.

På min vej til Times Square på 44th street, stødte jeg på denne, synes jeg, lidt komiske situation. Hvad det komiske i et street foto er - kan sommetider være svært at forklare. Egentlig er dette jo bare en dagligdagssituation, som man nemt kunne passere uden at lægge mærke til det. Noget af det som jeg gerne vil med mine billeder er, at fortælle en historie, få beskueren til at tænke over de menneskers liv, som er på billederne - eller blot give beskueren noget at smile af.

Da jeg tog dette billede i Chinatown, var vejret gråt og trist, men det regnede trods alt ikke. Hvorfor kvinden gik med den gennemsigtige paraply helt ned over skuldrene samtidig med, at hun også bar hat, må stå hen i det uvisse, men jeg syntes det var værd at tage et billede af.

Kvinden på billedet, som sad og gættede kryds og tværs eller lignende, synes jeg var en rigtig god street foto-karakter. Der var noget mystik over hende siddende der skjult bag tæpper, hætte og solbriller - helt i hendes egen verden, mens gartneren i Madison Square Park arbejdede i baggrunden.

Selv en guitarist kan blive træt - også når det er weekend og Central Park er fyldt med mennesker. Det var nok ikke fordi han sov, jeg fandt ham interessant som motiv, men mere den lidt komiske og ubekvemme stilling han kunne sove i.

Dette par sad ved et bord i Bryant Park. Jeg tog nogle få billeder af dem. Dette synes jeg var det bedste på grund af pigens overraskende udtryk bag hendes store solbriller.

Asiater ses tit med mundbind i storbyer over hele verden - som på dette billede fra Chinatown. Jeg har egentlig tit undret mig over det og troet, det var på grund af luftforurening. Et opslag på nettet viser, at det udover luftforurening også er noget, man bruger, når man er forkølet eller har andre luftbårne sygdomme - eller vil beskytte sig selv mod dem. Jeg synes kvindens bekymrede ansigt passer fint med mundbindet.

På Mulberry Street sad denne mand foran en cigarbutik. Jeg syntes, han var en god street foto-karakter, da han så cool ud med den store cigar og hat. Jeg fik først en lille snak med ham om cigarer. Jeg spurgte derefter, om jeg måtte tage et billede af ham, hvilket jeg godt måtte. Jeg tog en 5-6 billeder af ham, hvoraf et par af dem blev helt tågede af røgen fra cigaren. Jeg udvalgte i stedet denne her, hvor han bare har et cool ansigtsudtryk, som passer til det at ryge en stor cigar.

Da jeg var dreng, havde man hverken computer eller smartphone, og på TV var der kun en kanal. Så dengang blev der brugt mere på fysiske udendørs lege, som at løbe efter hinanden og slås sådan bare i leg og for sjov. I dag er det mere almindeligt at se børn i det offentlige rum sidde og spille på deres smartphone end at løbe rundt og lege fysiske lege. Jeg var da heller ikke i tvivl om, at de to drenge, som var med familien på tur til Coney Island, havde det sjovt, og at det kun var leg. Det synes jeg også kan ses på den ubekymrede familie i baggrunden, som har travlt med helt andre ting.

Efterskrift

Dette projekt, som har mundet ud i denne e-bog, har været et meget spændende projekt for mig.

Inden jeg gik i gang, vidste jeg ikke, om der overhovedet kunne samles materiale nok til en e-bog. Her tænker jeg selvfølgelig mest på billeder, men til dels også på tekst.

Jeg tog ca. 3300 eksponeringer i løbet af ugen. I øjeblikket har jeg ca. 120 billeder, som jeg har udvalgt til at have høj nok kvalitet til at vise på de sociale foto-sider, jeg deltager i.

Umiddelbart lyder det som en stor spildprocent, men i street foto-genren er spildprocenten stor.

Da jeg havde udvalgt de første 30 fotos, tænkte jeg: "Nu er jeg da vist ved at have fundet de fotos, som er værd at vise".

Jeg hørte så en podcast om street fotografi, hvor det kom frem, at Eric Kim lod sine billeder "marinere" - altså gemte dem væk i ca. et halvt år. Så var han i stand til at se på dem med nye øjne.

Det må også være det, der er sket for mig. For hver gang jeg kiggede RAW-filerne igennem over adskillige måneder, fandt jeg flere og flere billeder, jeg kunne bruge. Flere af billederne i denne bog er fundet sidst i sorteringsprocessen, og det sidste foto fra New York-mappen er næppe fundet endnu.

Sidst - vil jeg takke dig, fordi du gav dig tid til at læse denne e-bog.

Bogen er selvfølgelig helt gratis.

Men synes du, at du har lært noget af at læse bogen eller haft glæde af den, har du **mulighed** for at donere et beløb til forfatteren.

Et hvert beløb vil blive værdsat - stort eller lille.

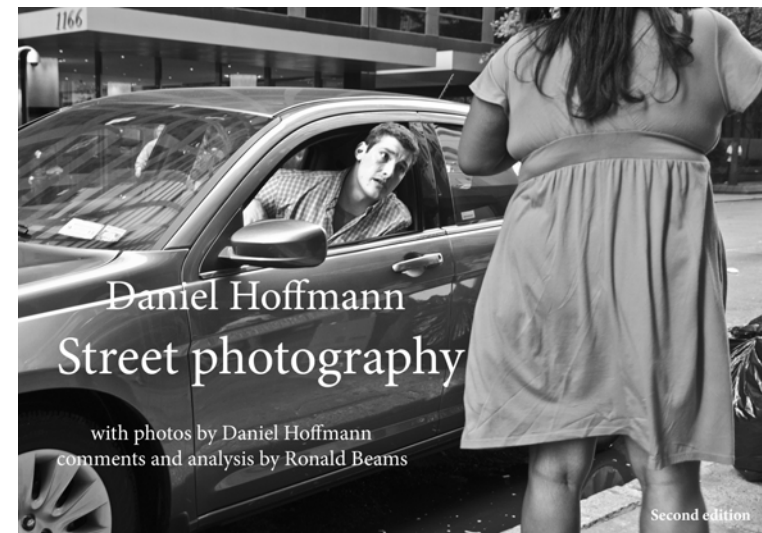
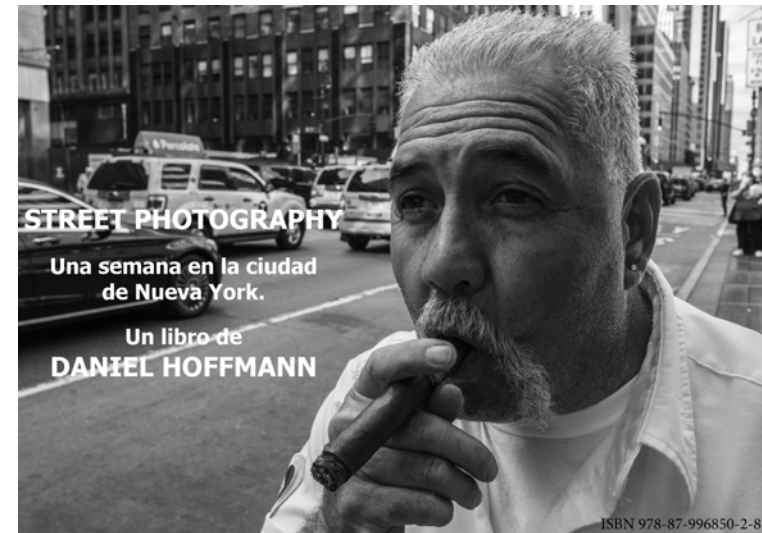
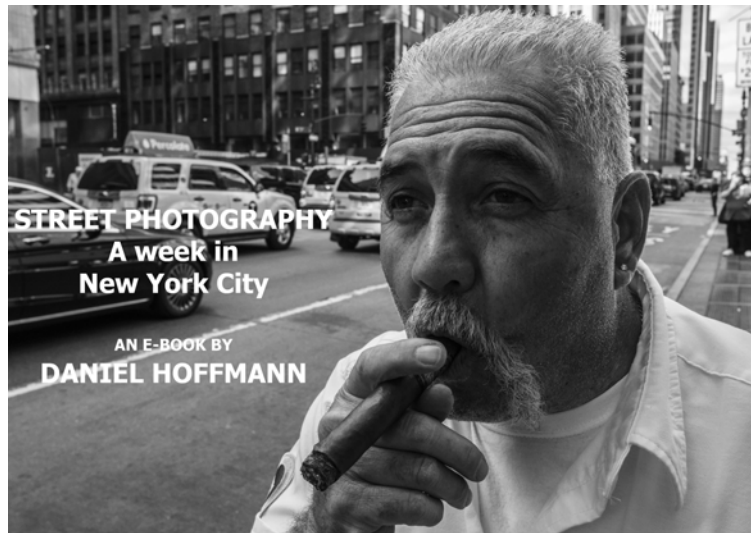
Har du Paypal, Mobilepay eller Swipp kan de benyttes.

Paypal - tryk på knappen.

Mobilepay eller Swipp - brug telefonnummer 30 34 68 65

Other downloads from www.streetphotography.dk

Tak fordi du gav dig tid til at læse denne e-bog

Daniel Hoffmann
streetphotography.dk

**Har du kommentarer eller spørgsmål til denne bog - er du velkommen til at kontakte mig på
daniel@streetphotography.dk**

© Copyright: Daniel Hoffmann 2016.